

CARMINA GRATULATORIA

QUIBUS ADMODUM VENERANDI PATRIS

Fr. JOANNES HENRICI BECKERS,

Ordinis Fratrum Minorum Recollectorum Provinciae
Germaniae Inferioris,

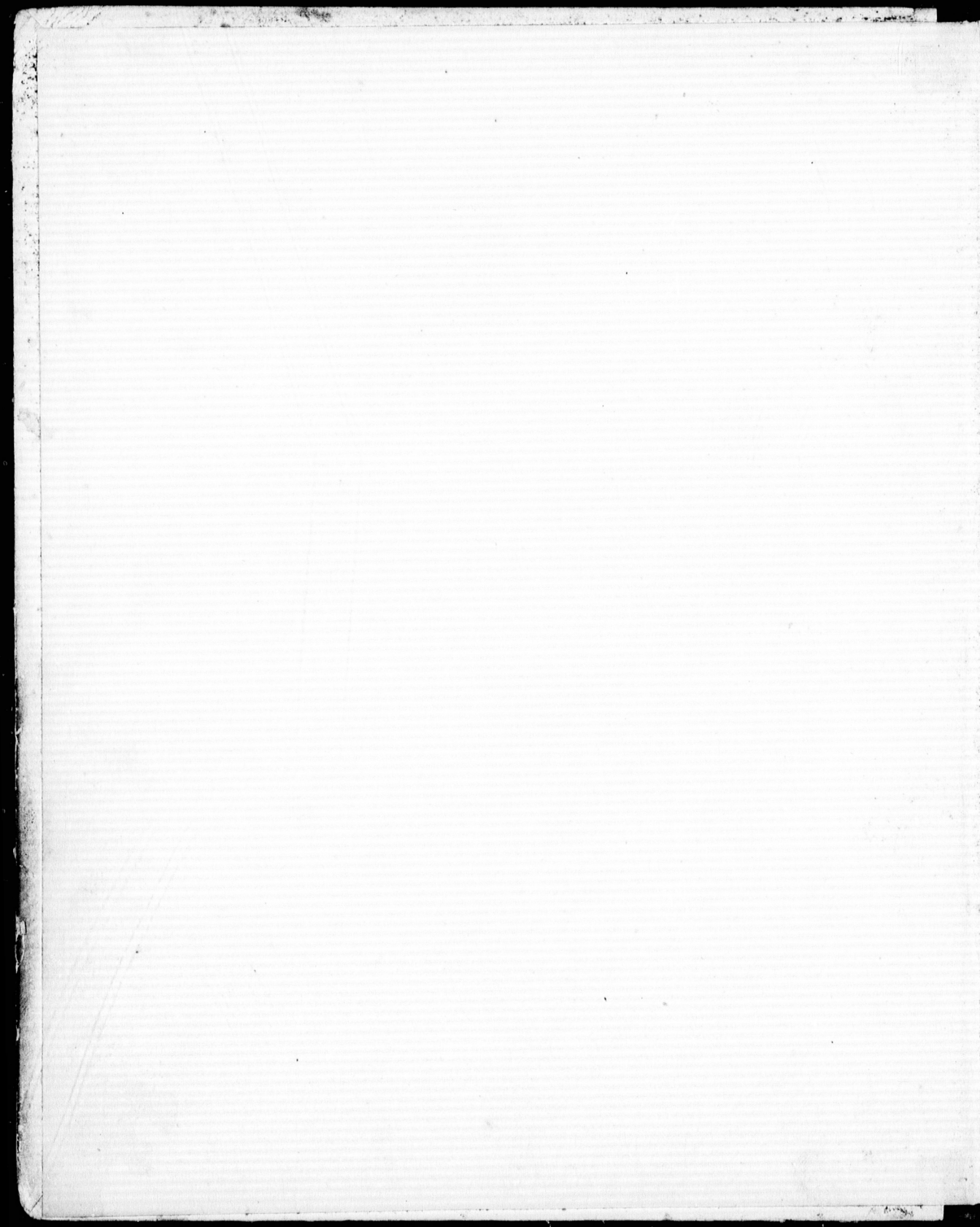
Missionarii Emeriti et Actualis Pastoris
Stationis Noviomagensis,

Annus Jubilaeus, seu quinquagesimus a suscepta religione Seraphica celebratur.

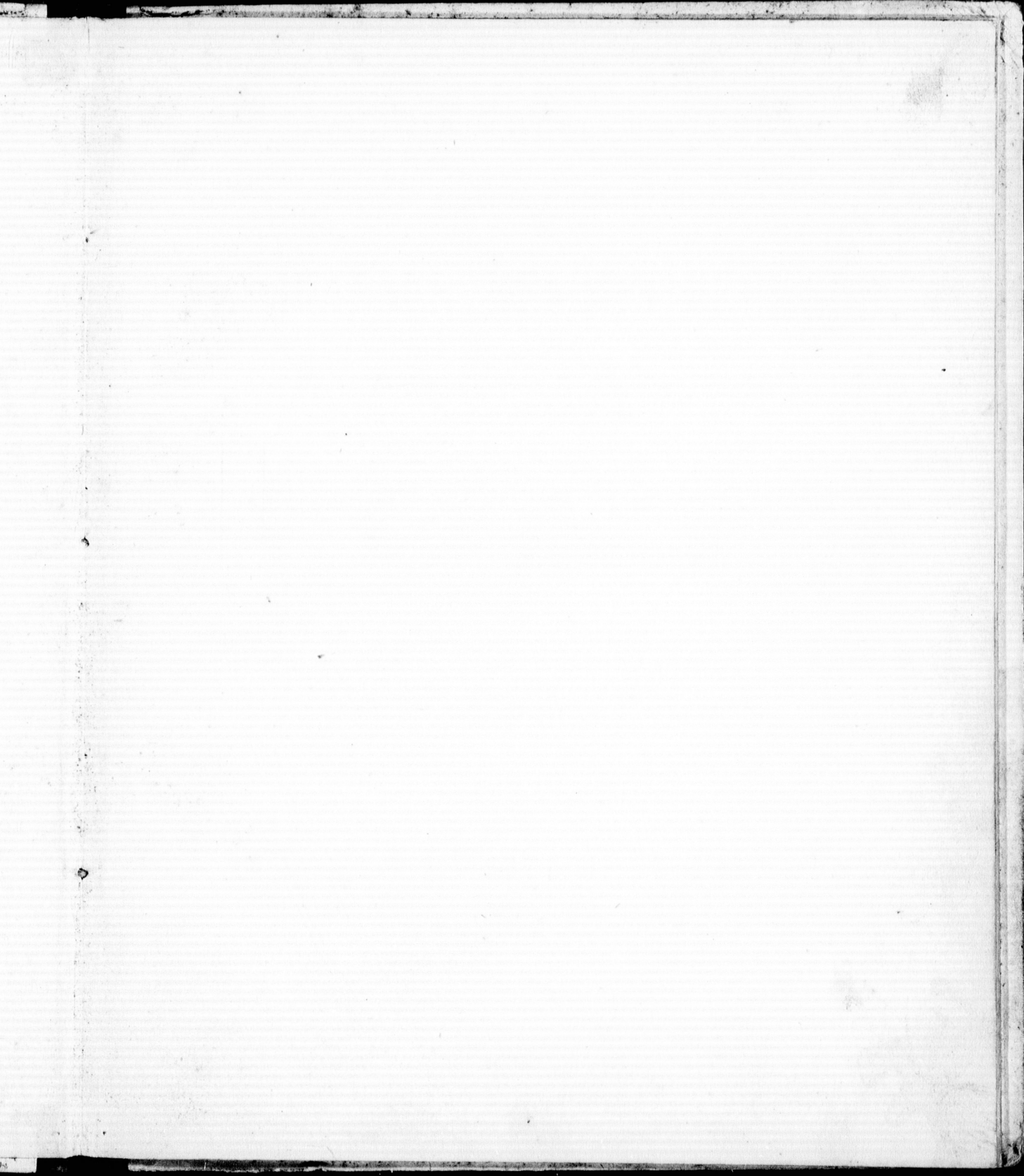
NOVIOMAGI DIE 10 MENTIS SEPTEMBRIS.

MDCCCLXXII.

Per DeCeM LUstra IVIt Joannes In VIa
FRANCISCI.

CONFRATRES ET SOCII

SANCTI FRANCISCI FILIO

JOANNI BECKERS

JUBILAEUM CELEBRANTI.

**JUBILARLO IN ORDINE SERAPHICO LAETI
CONGRATULAMUR.**

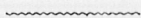

En gratulemur hodie
Fraternis choris, inclyto
Quo gaudes, Jubilarie!
Honori bene merito.

Per decem lustra decori
Francisci Patris militas,
Ex quibus sex Neomagi
Impendis Pastor operas.

Confratrum votis consonis,
Exultet illa Statio,
Quam curis tanti temporis
Beasti tuis spatio.

Annos impleto Nestoris
Diebus integerrimis;
Tandem jungendus Superis
Laboris gaude meritis.

Plaudamus Vocibus Con-
fratrum Beckers.

Io! vivat intonemus,
Nam Joannes jubilat;
Claras dotes enarremus
Quibus Pater rutilat!
Aequam semper vitam duxit,
Rectus, pius, humilis;
Cuivis semper probus luxit
Lenis et affabilis.

Indefessus operando,
Zelum zelans Domini,
Dignus nobis est laudando,
Datur locus carmini.
Eja ergo nunc plaudamus
Patri voce cordibus!
Pia vota jam feramus
Infucatis mentibus.

En Noviomagum totum
Sese jungit coetui:
Virum supra astra notum
Celebrare singuli,

Quorum corda arcte strinxit
Multis beneficiis,
Quorum animos devinxit
Plurimis obsequiis.

Serta nectunt, spargunt flores,
Socii et exteri;
Deprecantur coeli rores
Reverendo capiti,
Ut florescat et virescat
Sanus et incolumis;
Magis atque magis crescat
Dignis coelo meritis.

Ergo, o Joannes, Frater!
Hunc craterem sumimus;
Tuam in salutem Pater!
Laeti hunc ebibimus.
Vitae, omnes acclamamus,
Procul absit terminus!
Novum haustum resumamus:
VIVAT JUBILARIUS!

JOANN] BECKERS EX BENEVOLO
CORDE CONFRATRUM.

Quantas audes dato laudes
Musa inter jubila.
Gaudeamus et plaudamus,
Depellantur nubila.
Vir decorus et canorus
Exaltetur laudibus.
Voces sonent, hymni tonent,
Et lassemur plausibus.

Animosus, generosus,
Hic Joannes inclytus,
Deo gratus et amatus;
Nam virtute praeditus,
Pius totus et devotus,
Plenus est clementia,
Aequitate, probitate,
Zelo, sapientia.

Decoretur et cantetur
Ergo Jubilarius,
Exaltetur ac laudetur
Hodie hilarius.
Honoretur, coronetur
Jam virenti laurea
Vir benignus, coelo dignus
Dupla posthac aurea.

Nunc praestetur, ei detur
Summa laus a Fratribus.
Dum laudamus, repleamus
Aethra laetis vocibus.
Dum cantamus, mox clangamus:
Vivat! semper vigeat!
Dum gaudemus, nunc optemus
In aeternum floreat.

EXCeLsI ReCtor DeUs nobIs
gratUM Coronet.

Io clange, plectra tange,
Canta Clio versu pio,
Lege rosas nunc formosas,
Queis ornatur, decoratur,
Honoratur, coronatur,
Noster Jubilarius.

Fratrum coetus esto laetus,
Funde bona cordis dona,
Huic benigno, viro digno:
Modo gaude, modo plaude,
Summa laude, sine fraude,
Cum Joannes jubilat.

Coelo dante, qui constante
Corde vixit, et addixit
Se virtuti, et saluti,
Rariora, clariora,
Altiora, laetiora
Hujus sint praeconia.

Lux serena, pace plena
Hoc in solo, dante Polo,
Ipsi crescat et nitescat:
Nobis gratus et amatus
Sit beatus, conservatus
Tempus ad Nestoreum.

Extra luctum, spero, ductum
Pro labore Deus fore
Ut coronet, atque donet
Dulce lumen, vitae flumen;
Ad cacumen coeli Numen
Fratrem ducat gloriae.

**Patrl Beckers, Viro proVinciae
Dilectissimo, faUsta.**

~~~~~  
Flora, gratis huc e pratis  
Heliconis auream  
Decantando, jubilando  
Nobis adfer lauream :  
Nympha clange, Musa pange  
Modulamen varium,  
Ut decores et honores  
Patrem Jubilarium.

Jubilaei datur ei  
Posse frui gloria.  
Hinc fulgebit et manebit  
Posteris memoria.  
Noster coetus totus laetus  
Collaudabit gnaviter,  
Bonis votis, sonis, notis  
Decantabit suaviter.

Personate, exoptate  
Celebranti Jubila ;  
Annis crescat et senescat,  
Et recedant nubila ;  
Et mortem quaerat sortem  
In coelesti lumine :  
Linquat solum, visat polum,  
Fruiturus Numine.

~~~~~

HEIL

AAN ONZEN BROEDER

Pater Beckers

PASTOOR TE Nijmegen,

OP ZIJN

VIJftigJarig Jubelfeest als franciskaan.

JUBEL-DICHT.

Roem vrij, gelukkig Best, op rijken, vruchtbr'en grond,
Gij, die deez' kostbr'e vrucht aan Christus bruid mogt gegeven.

Gegroet, aanvallig oord, waar Beckers zich verbond
Aan 's Serafs legerschaar, gij Palestrina's dreven.

U grijze Tiberstad, die hem het eerst zaagt staan
Om 't vlek'loos Offerlam den Vader op te dragen,

U, Rome, danken wij, terwijl we een weemoedstraan,
Uw droevig lot gewijd, uit 't dankbaar oog ons vagen,

Waar, vraagt gij, bleef die man, die priester zoo vol deugd,
Die vuur'ge kloosterling, een zoon, Franciscus waardig?

Waar strekt hij zijnen God, zijn orde en kerk tot vreugd?
Waar schittert zijn geloof, zoo sterk en offervaardig?

Hoor, dierbaar paus'lijk erf, klinkte onze vreugdetoon
Als antwoord tot u door; hoor ons het loflied zingen,

Ter zijner eer getoond, die steeds als trouwe zoon
In uwen wijngaard werkt, met Jesus' volgelingen.

De liefde tot den grond, die zijne wieg eens droeg,
Trok hem naar Nederland: zijn pligt, gehoorzaam wezen,

Deed hem met vleug'len gaan, waar men zijn ijver vroeg,
Om 's braven gids te zijn, en zondaars te genezen.

Het volkrijk Amsterdam en 't Ammerzoodsche land
Verheugden zich in hem, en zagen zijne werken;
In Nijmeegs vest bloeit nog deez' Seraphijnsche plant,
Om met haar zoeten geur het Christenhart te sterken.
Hier, waar Joannes' naam in goud reeds stond gegrift,
Tooit hem thans 't gouden loof der vijftig schoone jaren,
Franciscus' roem gewijd, toen hij met eed'le drift
In 't ordensscheepje trad, om veiliger te varen.
O schoone tijd, besteed, om rijken, eeuw'gen schat
Te zaam'len uit een mijn, ontbloom van goud voor de aarde,
Die diamanten geeft aan hem, die 't goud vertrad;
't Is de armoê, die ik meen, waarin de schat van waarde,
Gehoorzaamheid, zich spieg'lend in den stroom van bloed,
Op Golgotha gestort, weerkaatste op hem haar stralen,
Verlichtte steeds zijn paân, en geeft den schoonsten gloed
Aan de eeuw'ge kroon, die hem eens wacht in 's hemelszalen.
De reine leliebloem, door Jesus' hand gekweekt,
Bevochtigd door den daauw der Seraphijnsche velden,
Geeft frischheid aan zijn krans, bleef immer onverbleekt,
Daar liefde en ook gebed als schuts zich om haar stelden.
Gehoorzaam, arm en kuisch te zijn, hier op deze aard;
Wat schoone harmonie van liefelijke accoorden
Voor 't Jesus minnend hart! 't Zijn schatten, alles waard,
Die uit deez' rijke mijn Joannes' handen boorden.
Geniet' hij steeds den vreê, dien God de ziele schenkt,
Die Hem als bruidschat gaf dit drietal edelsteenen,
Totdat de Bruidegom zijn bruid ten hemel wenkt,
Om daar in eeuwigheid haar met zich te vereenen.

Franciscus heerLIJkheid zij eens het Deel
Van Den IubeLaar.

Cub'lend klinkt Franciscus' lofzang,
Onder 't hemelsch feestaccoord,
Van Gods goedheid opgedragen;
Zu zijn beden zijn verhoord.
Zu toch heeft een zoon zijn voetspoor,
Mervol vijftig jaar gedrukt,
Strijdend onder zijn banieren.

Temellauw'ren steeds geplukt,
Mven als zijn heil'ge Vader
Zederig, gehoorzaam, kuisch,
Rijk in deugden, arm aan rijkdom,
—s hij 't sieraad van Gods huis.
Xlimmend stijgt thans, Jubilaris,
Cit het broederhart de beê:
Sterk, o God, uw eed'len strijder.

Blijf hem bij in 't aardsche wee,
Men na 't strijden hier beneden,
Cherubs, voert hem dan tot God.
Xroon, Franciscus, daar uw volg'ling,
Meuwig deel' hij in uw lot,
Rein en zuiver, eeuwig schoon,
Siere U daar de gloriekroon.

HEILWENSCH

AAN ONZEN EDELEN JUBILARIS PATER

J. H. Beckers,

Pastoor te N I J M e g e n .

Wat gulden dageraad, wat hel'dre zonnestrallen
Beginnen op deez' stond aan de oosterkim te pralen!
Wat statig feestgezag, wat treffend jubelkoor,
Klinkt in Franciscus' kerk ter zijner eere door!
Hoe juicht Franciscus' kroost, wat jub'len 's Serafs zonen,
Nu zij uw zil'vren lok met jubelgoud zien kroonen,
Nu zij na vijftig jaar die immer heil'gen stond
Gedenken, die uw' ziel als bruid aan God verbond,
Dat uur der reinste vreugd, van hemelzoet verblijden,
Dat gij u in 't Serafs kleed aan 's Heeren dienst mogt wijden.
Uit Sions lustwarand. der heil'gen eeuw'ge woon,
Ruischt ook een vreugdezang, een blijde jubeltoon:
Zij juigen met ons meê, die zaal'ge hemelingen,
En spanne harp en snaar om 's Heeren lof te zingen
Voor 't overgroot geluk, dat zijne hand u schonk,
Toen heden de eerste straal in 't blozend oosten blonk. —
O zaal'ge geesten, spant, bij 't trotsche feesttijveren,
Ook mijne lier, om hem mijn hartewensch te stieren. —
O Jubilaris. heil, geluk op dezen dag,
Den schoonsten, dien uw oog nog ooit op aarde zag.
Wat ongekende vreugd moest u door de ad'ren gloeijen.
Welk lof en dankgezag uw jub'lend hart ontvloeijen,
Toen deez' verheven dag in rijke pracht en glans
Voor uw verlangend oog verscheen aan 's hemels trans!
Wie zal dat groot geluk, die zoete vreugde malen,
Die u op dezen stond in 't harte neêr kwam dalen!

Is 's menschen geest op aard' nog eed'ler heil bereid?
Kan God een rijker loon hier geven aan uw vlijt?
Vermag Hij wel iets meer dan zegenvolle jaren,
Als edel sieraad, aan deez' jubelkroon te paren?
Komt. Broeders, knielen wij in 't heiligdom ter neêr,
En smeeken we op deez' stond die gunst van d' Opperheer,
Dat zijne vaderhand haar rijksten hemelzegen.
Weldadig als een dauw, doe vloeijen langs uw wegen;
Dat Hij uw jub'lend hart nog vele dagen schenk',
En in dit ballingsoord met rein genoegten drink',
Dat zij op 's werelds zee u immer trouw geleide;
En eens in Sions zaal een eeuw'ge kroon bereide. —
Aanbiddend wend ik mij tot U almachtig God,
Bestuurder onzer baan, beschikker van ons lot,
Zie met uw vaderoog. zoo liefdevol en teeder,
Op deze, onz' stille beê, met welgevallen neder;
Schenk onzen Jubilaar op aard' de zoetste vreugd,
Beloon voor 's werelds oog nog meer zijn eed'le deugd;
Wil de onvermoeide hand voortdurend nog versterken,
Om aan het zielenheil met jong'lings vuur te werken.—
O Maagd en Moeder van het Godgeboren kind,
Beschouw hem, die U steeds zoo vurig heeft bemind,
Blijf immer zijne schreên in 't tranendal bewaken,
Doe hem in 's levens herfst de lentevreugde smaken. —
En Gij Franciscus, die in eeuw'gen wellust baadt,
En bij uw God en al uw minnend hart verzaadt,
Wil langs de baan uws zoons de schoonste bloemen strooijen,
En haar voor de eeuwigheid met rijke vruchten tooijen.
En leid zijn trouwe ziel van dit beproevingsstrand
Tot 't eeuwig jubelfeest, in 't hemels vaderland.

LIED.

WIJZE: *Was ist das deutsche Vaterland.*

Komt, juichen wij met blijden zin,
Komt, stemmen wij een loflied in,
En wenschen wij met hart en geest
Joannes heil op 't huidig feest,

Heft aan uw lied, (*bis*).

Verbergt van daag uw vreugde niet.

Weest, Broeders, thans opregt verheugd,
Aan 't minnend hart past reine vreugd,
Groet nu Joannes' eerekroon,
Hem sierend als Franciscus' zoon,

Heft aan uw lied, (*bis*).

Verbergt van daag uw vreugde niet.

Dat Godes hand hem steeds behoed'
Voor elke ramp en tegenspoed,
Dat hij slechts reine vreugd geniet',
En waar geluk ontbreekt' hem niet.

Heft aan uw lied, (*bis*).

Verbergt van daag uw vreugde niet.

Dat de Almagt hem nog menig jaar
Tot onze vreugd in 't leven spaar',
En zijne ziel aan Sions reê
Eens wenk' tot 't eeuwig jubilee,

Heft aan uw lied, (*bis*)

Verbergt van daag uw vreugde niet.

LIED.

WIJZE: *Wien Neerlands bloed.*

Komt, stellen wij, vereend van zin,
Met opgetogen geest,
Een broederlievend feestlied in,
Op 't heug'lijk broederfeest;
Ziet, hoe een gouden gloriekrans,
Het zilv'ren hoofdhaar siert,
En door zijn ongekenden glans
Op 't gulden feesttij zwiert.

Een tal van vijftig jaren vlood,
Sinds het plegtig morgenuur,
Toen hij zich zelv' ten offer bood,
Bezield door hooger Vuur;
Hij zwoer in 's Heeren heiligdom,
Zijn Jesus eeuwige trouw,
En koos zijn God tot Bruidegom.
In 't kleed van boete en rouw.

Franciscus op zijn gouden troon,
Met paarden rijk omzet,
Hij blikke neer uit Sions woon,
Verhoor thans ons gebed;
Hij smecke wijsheid, moed en kracht,
En zegen voor u af,
En de eeuw'ge vreugde, die u wacht
Aan gene zij van 't graf.

LIED.

WIJZE: *Pius nonus.*

O Joannes, dierbre Broeder,
Zoo gelukkig in den stond
Toen ge een liefdevolle Moeder
En een heil'gen Vader vondt,
Toen gij plechtig hadt gezworen
Wars van werelds ijden schijn,
Eeuwig Jesus toe te hooren,
Arm, gehoorzaam, kuisch te zijn.

Juigend, jublend moogt gij staren
Op dien lang vervlogen tijd,
Want een reeks van vijftig jaren
Hebt ge aan Jesus dienst gewijd;
Opgetogen met gedachten
In het hemelsch Heiligdom,
Bleeft gij vol betrouwen wachten
Aller zielen Bruidegom.

O omringd van eeuw'gen luister,
Blijkt een Vader op u neer,
Die u ziet bij licht en duister,
Die u mint oneindig teer:
Ied're zweetdrop op uw wangen,
Ied're zucht voor Hem geslaakt,
Wordt door Eng'len opgevangen,
Tot de dag der glorie naakt,

Dan; dan zal het kruis verschijnen,
Op de wolken zal het staan,
En de wereld zal verdwijnen,
En haar roem in rook vergaan;
Maar uw schoone ziel zal blinken
Als de gouden middagzon,
En door alle eeuwen drinken
Aan der liefde levensbron.

STRIJD JUBELARIS JAREN NOG, ALS WAAR FRANCISCU'S ZOON
DIE STAAG VOOR JESUS WETTIG STRIJDT ONTVANGT EEN EEUWGE
KROON.

LIED.

WIJZE: *Wien Neerlands bloed.*

Wien christen bloed in de aders vloeit,
Hij juiche en jubel' blij,
Wiens hart voor God en godsdienst gloeit,
Verheff' den zang als wij;
Hij stemm' met ons vereend van zin,
Met opgeruimden geest,
Die immer blijde toonen in,
Op 't gouden jubelfeest.

Verhoor, o God, de vuur'ge beê,
Tot uwen troon gerigt,
Dat immer reine zielenvreê,
Joannes hier verlicht';
Dat elke tegenspoed of smart,
Verdwijne van zijn baan;
Geen kommer zal zijn hart,
In bange vrees doen slaan.

Geef dat zijn deugd den priesterkrans,
Nog op deze aard' behaal',
Dat hij in gouden pracht en glans
Hier om zijn schedel praal'.
Dat dan uw hand hem zachtjes wenk',
Naar Sions zaal'ge woon,
En hem met eeuw'gen nektar drenk',
Zijn trouwen strijd ten loon.

TRIOMF ZANG

Triomf! hoe vreugdevol, hoe blij,
Was ieders geest, als 't feestgetij
Voor ons verlangend oog aan d' oosterkimme glom!
Hoe talrijk trok de christenschaar
Met u, geachte Jubilaar,
Naar 't ned'rig heiligdom!

Triomf! wat was het heerlijk schoon,
Als u de gouden jubelkroon
Versierde in 't kerkgebouw, Franciscus toegewijd!
Bewogen knielde uw' kudde neêr
En ieder smeekte van den Heer:
„Spaar hem nog langen tijd!”

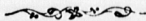
Triomf! onz' **VAËR** jubileert,
Een gouden kruk is hem vereerd,
Een gouden lauwer siert **JOANNES** zil'vren lok!
Zoo juichte nog deez' broed'ren rij,
Als ze aan des dierb'ren Jub'laars zij,
Naar deze woning trok.

Triomf! nog ruischt de jubeltoon,
Met onzen wensch tot Sions woon
Voor u, **HENRICUS**, bij dit vriendemaal!
Nu klinke een toost der broederschaar
Op vaër **BECKERS JUBILAAR**
In teed're vriendentaal.

Triomf! dat 't gouden jubeltij!
Nog lang op aarde uw' vreugde zij,
Dat nog een gouden krans uw eed'len slapen drukk'.
Franciscus, bid voor deez' uw' zoon,
Dat hij in 's hemels jubelwoon
Eens d'eeuw'gen palmtak plukk'.

WAT EDEL LOON
WELK ZALIG LOT!
UW SLAPEN SIERT DEEZ KROON
UW HART ONTVANGT UW GOD.

LIED.

Broeders! laat ons feest nu vieren,
Vaer BECKERS jubileert,
Een gouden lauwer moet hem sieren,
Een gouden kruk is hem vereerd.

Daarom doet een juichtoon hooren,
Klink hij over stad en land,
Doet uw beê door 't luchtruim boren,
Opgevoerd door Englenhand.

Hij toch is het overwaardig,
Om zijn liefde steeds betoond,
Om zijn goedheid immer vaardig,
Door geen mensch genoeg beloond.

Vijftig herfsten mogt hij garen,
Van der Mindren deugden boom,
Welkers diep geschoten aren,
Wortlen aan den armoestroom.

Stemt daarom, FRANCISCUS zonen,
Uw zoo vaak zoetluidend lied;
Eert met uwe vreugdetoonen
Hem, dien God uw vader liet.

Smeekt dat zijn zoo ijverig zorgen
Voor een ieders zielsgeluk,
In den eeuwig blijden morgen,
'd Onverwelkbren palmtak plukk'.

L I E D.

WIJZE: *Schept vreugde in 't leven.*

Komt laat ons zingen,
Komt juichen wij thans onbevreesd,
Met 's hemellingen,
Op dit jubelfeest.

Ja, juichen, jublen wij ter eer
Van eenen vriend van God den Heer,
Die eens met een driebubben band
Zich bond aan zijn verlosser.
Komt laat ons enz.

Hij zwoer hem toen de Zuiverheid,
En huwde met Gehoorzaamheid,
En de Armoê maakte 't drietal vol
Van 't geen dat hij beloofde.
Komt laat ons enz.

MARIA was hem steeds ten beeld,
Terwijl hij met FRANCISCUS deelt,
En zoo hun beiden deugdenspoor
Genadig na blijft volgen.
Komt laat ons enz.

En woede de bekoring fel,
En kwam de wereld, 't vleesch, de hel,
Hij hield het **Vijftig Jaren** vol,
En mag thans jubileren.
Komt laat ons enz.

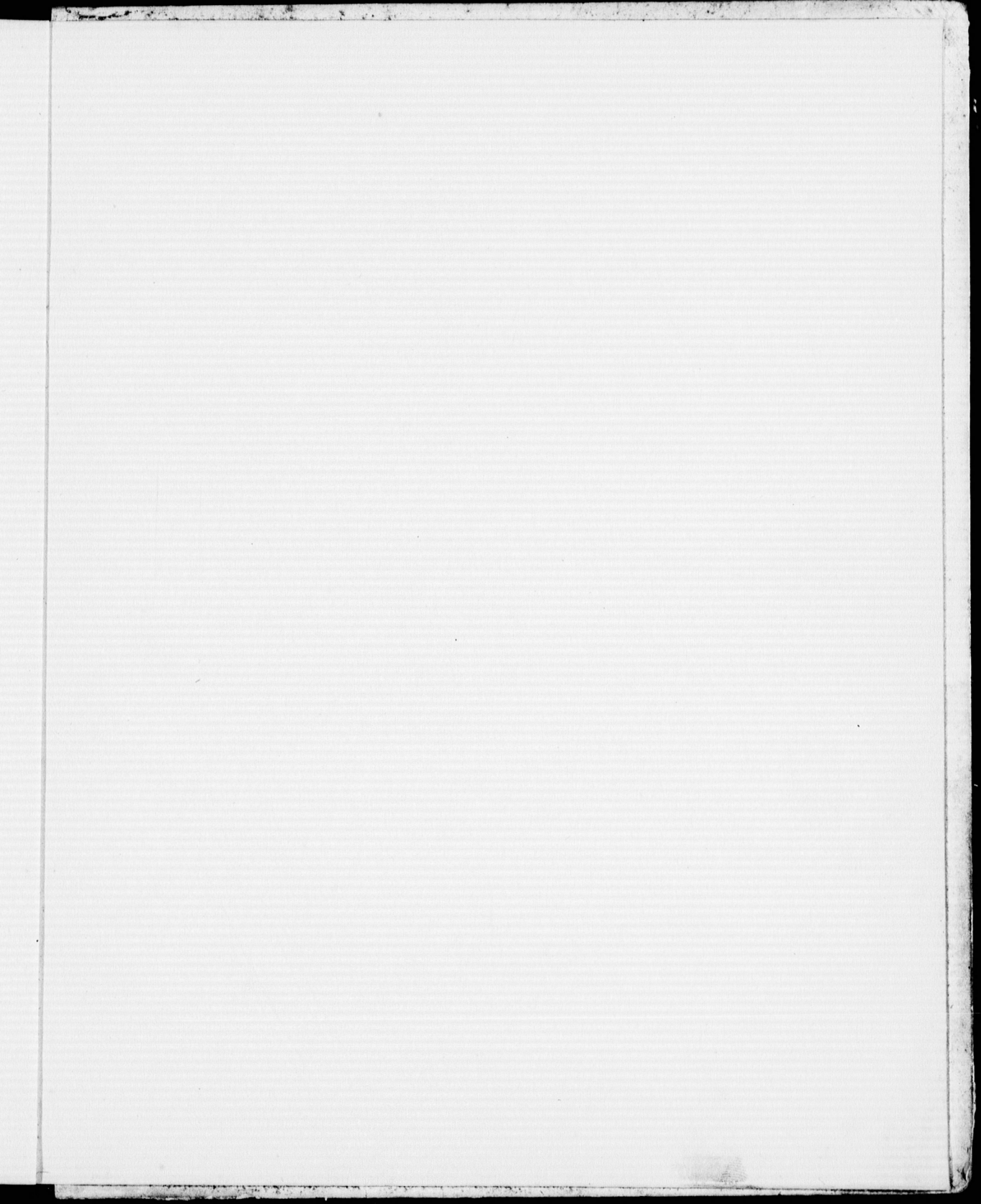
Kg2708W

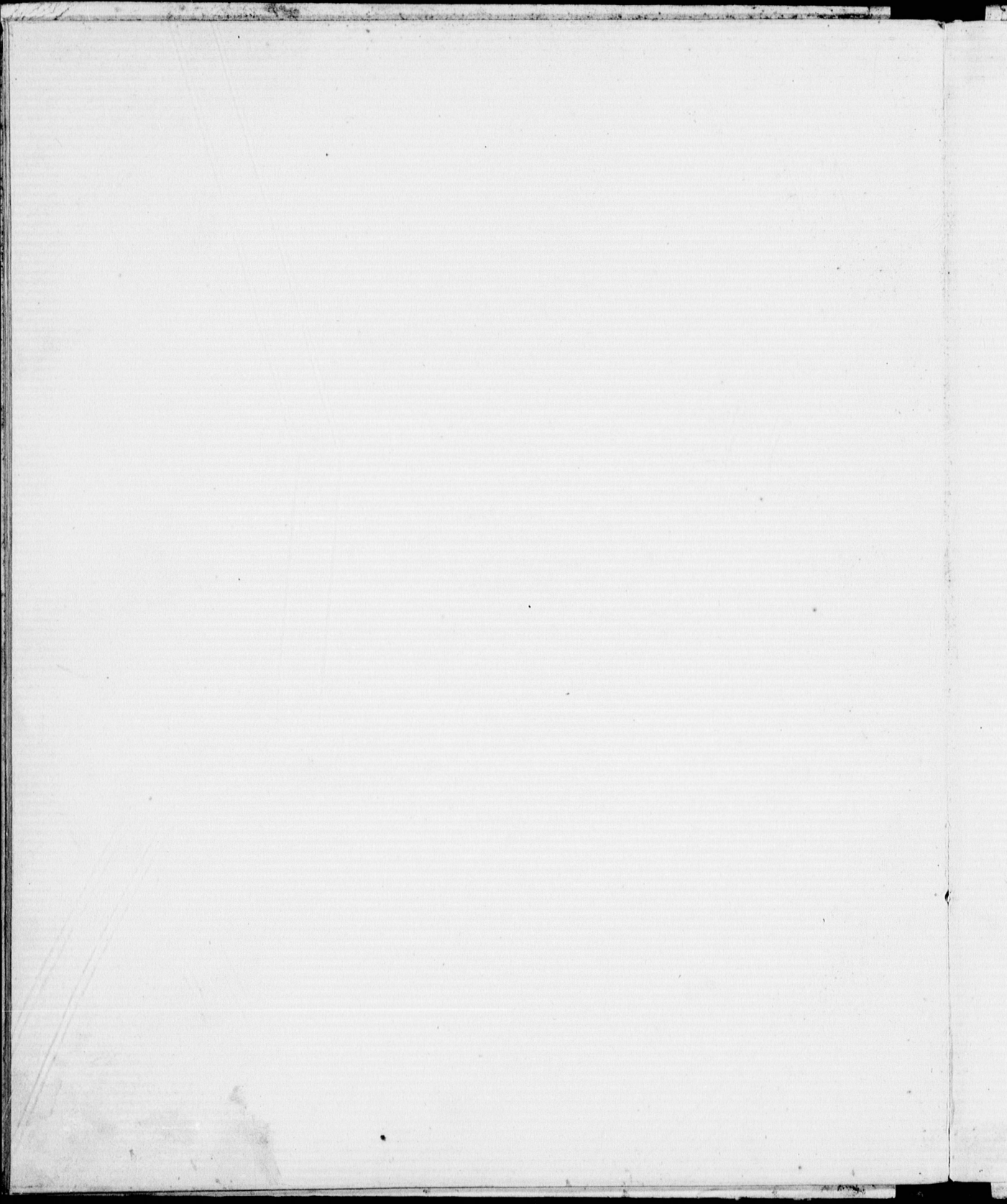
Dus siere hem de **Gouden Kroon**,
Tot dat hij eens het eeuwig loon
Ontvangt, uit 's Almagts eeuw'ge hand
In 't vaderland der braven.
Kom laat ons enz.

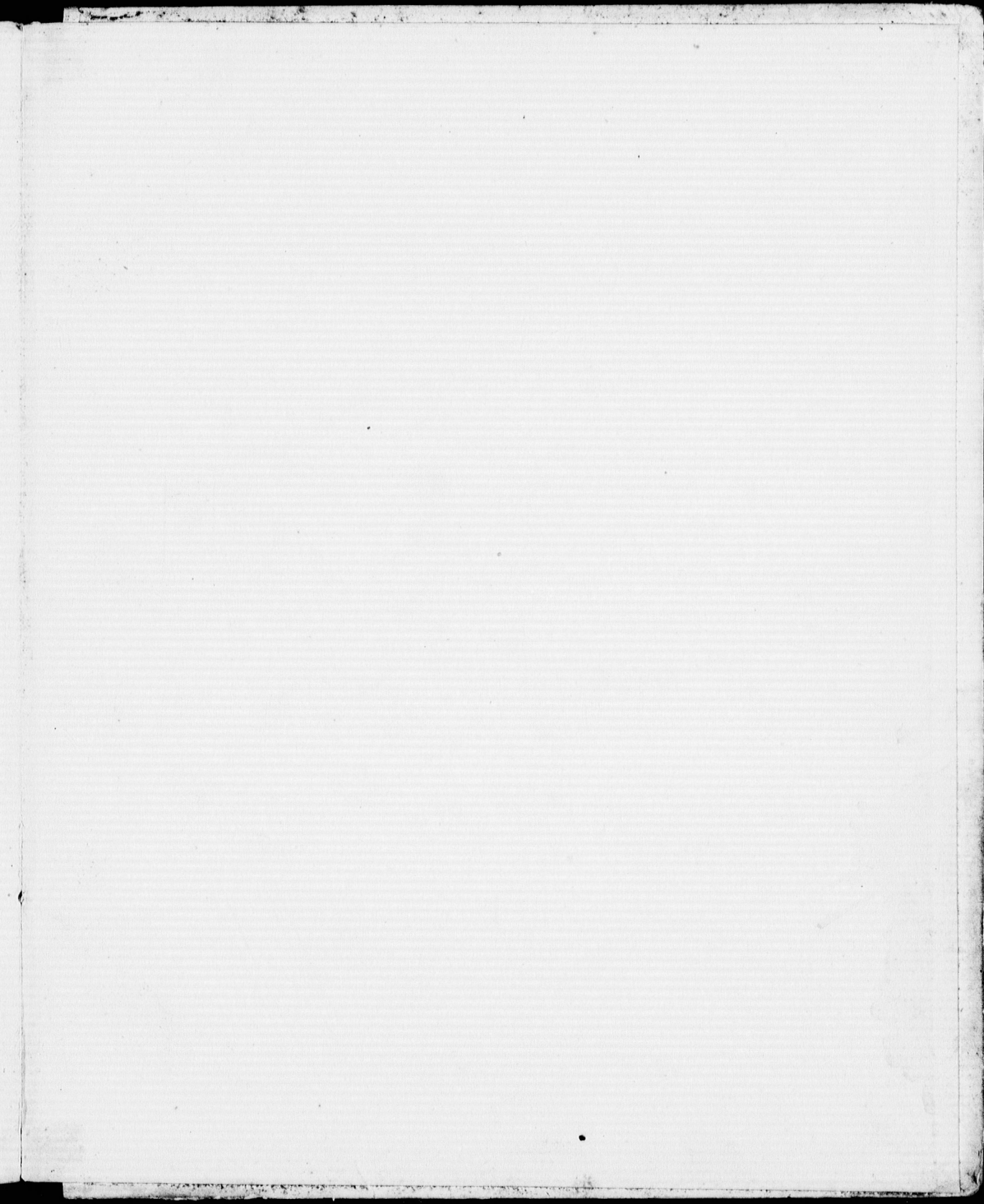
EEN **JUBELKROON**
IS THANS HET **LOON**,
DAT **GoD** ZIJN **KNECHT**
EEN **FRANCISKAAN**,
OP ZIJNE BAAN
HEEFT **WEGGELEGD**.

DILeCto reLlIgoso JUbILarlo BeCkers
Mater eXsIsto.